

Lad Gud komme tilbage i kirkerne

"Nej, Gud Herren gør ikke noget, førend han har åbenbaret sine planer for sine tjenere, profeterne". Amos 3 v 7

Gud gør ikke noget før det er åbenbaret for profeterne. Men hvor er Danmarks profeter? Hvor er de Guds tjenere, som Gud åbenbarer sine planer for så Hans plan kan lykkes gennem os?

Uden profeterne kan Guds planer ikke lykkes. Mange kirker i Danmark er bygget op i Guds navn, og de gør mange tjenester i Guds navn. Men er tjenesterne fra Gud, eller opstår de ud fra de kristnes egne ønsker og behov?

Det er tankevækkende, at kristendommen i Danmark fylder så lidt på landkortet, som den gør. Og det er trist at se så relativt få frelste brænde og hungre efter mere af Jesus, end hvad vi oplever i dag. Men årsagen er åbenlys, for hvem har en brand i hjertet efter en stagneret kristendom?

Kristendommen i Danmark er blevet lovens forlængede arm. Vi ved alt om hvad vi ikke må eller bør gøre, det står i vores Bibel. Men når Bibelens ord bliver talt ud, er ordene hule og tomme. Glemte (gemt) er profeterne, disse Guds tjenere som netop kan skabe liv gennem fornyelse og formaninger til genopbygning af Guds hus, og dette efter Guds planer.

Det er Guds plan som skal lykkes gennem os kristne – det er ikke vores egne selvopfundne planer, som vi i Guds navn prøver at trumfe igennem.

"Vore egne tegn ser vi ikke, der er ikke mere nogen profet, ingen blandt os ved, hvor længe det skal vare". Salme 74 v 9

Hvor Gud er, er der liv, og hvor Gud er, skabes der vækst.

Det døde folk bliver levende

"Herrens hånd kom over mig, og han førte mig ved sin ånd ud og stillede mig i dalen. Den var fuld af knogler. Han ledte mig forbi dem, hele vejen rundt. De lå i store mængder ud over dalen og var helt indtørrede. Så spurgte han mig: »Menneske, kan disse ben blive levende?« og jeg svarede: »Gud Herre, det ved kun du!« Da sagde han til mig: »Du skal profetere om disse ben og sige til dem: I indtørrede ben, hør Herrens ord. Dette siger Gud Herren til disse ben: Jeg giver jer livsånd, så I bliver levende. Jeg fæster sener på jer, dækker jer med kød, trækker hud over jer og giver jer livsånd, så I bliver levende. Så skal I forstå, at jeg er Herren.« Jeg profeterede, som jeg havde fået befaling om, og mens jeg profeterede, lød der en raslen, og benene nærmede sig til hinanden. Jeg så, hvordan der kom sener på dem, kød dækkede dem, og de blev trukket over med hud. Men de havde ingen livsånd i sig. Så sagde han til mig: »Du skal profetere om livsånden. Du skal profetere, menneske, og sige til livsånden: Dette siger Gud Herren: Kom, livsånd, fra de fire verdenshjørner, og blæs ånde i disse dræbte, så de bliver levende.« Da jeg profeterede, som han havde befalet mig, kom livsånden ind i dem, så de blev levende. De rejste sig op, en umådelig stor hær". (Ezekiel 37 v 3-7)

Ezekiel viser os, at det er når Gud leder slaget, at tingene sker. Gud er liv, vores kød er til død. Gud har en plan for hver af os, og han har en plan for sine kirker.

"Thi, mine tanker er ej jeres og jeres veje ej mine, lyder det fra Herren" (Esajas 55 v8)

Men hvordan skal vi kunne følge Guds veje, når vi ikke kender dem? Hvert eneste skridt som vi tager, dels i vores eget liv og dels når vi arbejder i kirkerne, bør være i Guds navn, efter Hans forordning. I de fleste kristnes liv er der langt til det barnekår, som Jesus i Bibelen byder os at efterleve, når vi fortvivlet forsøger at holde på det vi kender, af angst for hvad fremtiden vil bringe os. Det samme gælder i kirkerne, hvor der diskuteres om de næste tiltag og de næste økonomiske beslutninger m.m. og dette uden at Gud bliver hørt. Vores liv er fortsat styret og plaget af en ånd af angst, egenrådighed og kontrol. Gud ved dette og siger derfor klart, at vores veje ikke er hans veje. Han beder os vende sig mod Ham.

Jesus Kristus er kirkernes leder og Jesus Kristus er hyrden over alle de kristne, men hvor er det trist at se, at Jesus Kristus er den sidste vi henvender os til – dette når alle andre muligheder er opbrugte og kirkerne oplever frafald af både mennesker og økonomiske midler.

Først da råber vi "Herre hjælp os". Dette råb ville slet ikke være nødvendigt, hvis vi overlod styringen til Gud. Der er mange tiltag i vores moderne kirker, som aldrig skulle have set dagens lys, tiltag som er bygget på sand. Med sand menes her menneskets egenrådighed.

"Hvis ikke Herren bygger huset, arbejder bygmesteren forgæves". Salme 127

Kun Gud selv kan være kirkernes fundament. Hvis vi går hvert skridt sammen med Gud, hvis hver sten som vi lægger, bliver lagt efter hans forordning, så vil kirkerne ikke sidde og jamre sig over frafald og økonomiske trængsler, og ej heller vil vi kristne i vores eget liv sidde i de trængsler, som mange giver udtryk for at de har. Når vi udfører Guds gerninger, så sørger han for os. Det er *den* levende kristendom, der vil få ikke-frelste mennesker til at vende sig om og søge ind i Guds trygge favn.

I dag lever de kristne og deres kirker med de samme trængsler som verden – hvorfor? Fordi kirkerne i dag er bygget af verden og ikke af Gud.

"Herren sendte profeter til dem for at få dem til at vende om til Herren; profeterne formanede dem, men de ville ikke høre". (2 Krøn. 24 v 19)

Lad os få Gud tilbage i kirkerne, lad Gud få taleret over sit folk, lad de kristne profetere Guds ord og orden ud. Lad de kaldede profeter komme til i kirkerne og lad de kristne bruge deres profetiske tale, så vi kan få blæst liv i vores døde knogler.

"Og det skal ske i de sidste dage, siger Gud, at jeg vil udgyde af min ånd over alt kød; og jeres Sønner og Døtre skal profetere, og jeres unge skal se syner, og jeres gamle skal drømme drømme". Apg. 2 v 17.

Når der kommer liv i vores døde knogler, bliver der en vældig larm i kirkerne, gammel traditionel ro og orden vil afgang ved døden og vi vil få en levende kirke, som vil gå fra sejr til sejr med Jesus Kristus i spidsen. Vi vil underlægge os Herrens budskaber, hver især og i samlet flok.

Men det er måske netop denne proces som mange er bange for. Ånden blæser hvorhen den vil, og begynder vi at adlyde Guds profeter – Guds plan for hver af os - så mister vi kontrollen over hvad der skal ske.

Zion Vækkelses Center / pastor Tamarra Bot

"Salig er den, som læser op, og de, som hører profetiens ord og holder fast ved det, der står skrevet i den; for tiden er nær". (Johannes' Åbenbaring 1 v 3)

MvH

Tamarra Bot

Leder for Zion vækkelse center.